

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. IV. Vtrum anima Christi videat Verbum siue diuine essentiam
clariùs quàlibet aliâ creaturâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

ab initio suae beatitudinis totum progressum Ecclesiae, ut singuli fundatores Ordinum cognoscant totum progressum suae religionis in bonum tuum proprium tuum proximi, omnes & singulos defectus, sed abunde sufficit si plurima cognoscant dum fiunt.

21.

Resp. 1.
Christum
non vide-
re simul
omnia re-
cenita, non
est impro-
babile.

Conf. aliàs dicendum erit Angelum iam cognoscere diem iudicii, cum huiusmodi notitia videatur ad eius statum pertinere, scire videlicet quando finienda sit hominum custodia.

Resp. 1. si rem ex generalioribus principijs spectemus, hanc posteriorem partem non videri improbabilem, iuxta quam dicendum erit Christum non videre omnia & singula vi visionis beatificae formaliter, aliàs admittenda videretur variatio in ipsa visione, ut ostendit ratio facta pro priori parte, sed solum causaliter: ita tamen ut non possit dici quidquam ignorare quod ad suum statum pertineat; nam iuxta illum dicendi modum diuina providentia ita illi assistit ut quidquid voluerit nosse, possit facile actu cognoscere.

22.

Resp. 2.
Probabilius
tamē simul
omnia co-
gnoscit vi
perfectissi-
mæ visionis
Satisfit ar-
gumentis
contrariæ
sententiæ.

Resp. tamen 2. verius esse quod omnia simul cognoscat vi visionis, quæ sit tam perfecta ut sufficiat ad illa omnia simul representanda, & id esse magis consentaneum dignitati Christi.

Itaque ad rationes pro prior parte allatas Resp. concedendo non quemlibet sanctum videre ab initio suae beatitudinis omnia quæ ad eius statum pertinent, sed plura vel pauciora, iuxta præstantiam luminis concessi pro exigentia meritum ipsius, cetera cognoscere successivè ex vi status beatifici causaliter; atque ita non requiri ut etiam Angelus ab initio suae beatitudinis cognoscat diem iudicii.

23.
Christus
cognoscit
infinita, si-
nito lumi-
ne.

Dices si Christus simul illa omnia cognoscat, cognoscit infinita, quod fieri nequit sine lumine infinito, & infinita actuali extensione actus.

Resp. concessa priori parte, negando posteriorem, quia ut infinita hoc modo cognoscantur in aliquo perfectiori cognito, sufficit ut ipsum lumen & visio in sua entitate individuali sit perfectior; non enim se extendit ad plura videnda per additionem gradus in ipso lumine vel visione, sed per aliam numero visionem, quæ sese ad plura extendit; quod potest præstare lumen finita perfectionis, quia per illud non nisi finitè videtur obiectum primum, scilicet Deus.

ARTICVLVS III.

Utrum anima Christi in Verbo cognouerit infinita?

24.

Resp.

RESPONDET 1. non cognoscere infinita per scientiam visionis, intelligit de cognitione substantiarum, ut facile patet ex corpore, & quia aliàs aliquo modo repugnaret ijs quæ tradiderat art. precedenti ad 2.

Respondet 2. scientiæ simplicis intelligentiæ posse infinita, quatenus cognoscit quæ sunt in potentia creaturæ, intelligit similiter de substantijs. Res huius articuli patet ex dictis dubio precedenti.

ARTICVLVS IV.

Utrum anima Christi videat Verbum siue diuinam essentiam clariùs quàm libet alià creaturā?

AFFIRMAT, quod patet ex dictis circa art. 1.

Resp. affir.

QVÆSTIO XI.

De scientia indita vel infusa anima Christi.

ARTICVLVS I.

Utrum secundum scientiam inditam vel infusam Christus omnia sciat?

1.

RESPONDET 1. per hanc scientiam Christum nouisse omnia quæ sciri possunt ab homine per virtutem intellectus agentis, sicut sunt quæcunque pertinent ad scientias humanas.

Respondet
tribus con-
clusioni-
bus.

Respondet 2. per eandem cognouisse omnia quæ per reuelationem diuinam hominibus innotescunt.

Respondet 3. per illam non cognouisse diuinam essentiam.

DVBIUM I.

Quanam creata cognouerit Christus per scientiam per se infusam?

DICO 1. per huiusmodi scientiam clarè intuitivè cognouit res supernaturales creatas; ut gratiam sanctificatam, charitatem, spem, fidem, aliasque virtutes supernaturales; lumen gloriæ; imò ipsum modum vnionis hypostaticæ, quatenus est aliquid à Verbo distinctum.

1. Conclus.
Per hanc
cognouit
clarè intuitivè
res su-
pernatu-
rales.

Prob. hæc & similia obiecta possunt clarè cognosci per notitiam aliquam inferiorem quàm sit beatifica; cum vnaquæque res possit cognosci notitiā sibi proportionatā tanquam terminus conaturalis talis cognitionis; res autem creata non requirant per se visionem beatam.

2.
Prob.

Confir. non potest merito dubitari quin possit extra statum beatitudinis communicari etiam puræ creaturæ clara & intuitiva notitia similibus obiectorum, hoc posito, subsumo, sed obiecta de quibus agimus non possunt cognosci clarè intuitivè per notitiam naturalem; ergo requirunt supernaturalem: non possunt cognosci per fidem, quia per actum fidei res non potest clarè cognosci, sed solum obscurè, restat ergo ut detur alia notitia, per quam illa clarè in proprio genere cognoscantur, quæ notitia supernaturalis non est alia quàm scientia infusa, de qua agimus.

3.

Porro huiusmodi notitia est magna perfectio, quæ nullam in suo ordine inuoluit imperfectiorem repugnantem statui beatifico, cuiusque perfectioni; & de cetero maxime decet Christum, & decuit dum in terris versaretur: igitur talis cognitio ei non est neganda.

Scientia in-
fusa nullam
dicit im-
perfectiorem
statui bea-
tifico repug-
nantem.

Conf. 1.